

UZASADNIENIE

Powód C. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą W. pozwem wniesionym przeciwko M. Ś. do Sądu Rejonowego L. (...) w L. dnia 4 czerwca 2019 roku domagał się zasądzenia kwoty 6.415,78 zł wraz z ustawowymi odsetkami z opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 5 lipca 2019 roku Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym L. (...) w L. orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

W uzasadnionym terminie pozwany wniósł sprzeciw, podnosząc zarzut braku legitymacji czynnej powoda, braku legitymacji biernej pozwanego, niewykazania roszczenia co do zasady i wysokości. Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów według norm przepisanych. Pismem z dnia 22 listopada 2019 roku pozwany podniósł zarzut istnienia klauzul niedozwolonych w umowach łączących strony.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Dnia 19 maja 2016 roku M. Ś. zaakceptował przelewem weryfikacyjnym z rachunku (...), identyfikator transakcji (...), umowę pożyczki nr (...), kod (...) i zarejestrował się w serwisie transakcyjnym (...).

Dowód: wydruk przelewu weryfikacyjnego k. 71

Dnia 15 stycznia 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 2.700,00 zł, która miała zostać spłacona 14 lutego 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 0 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 33-33v

Dnia 15 stycznia 2018 roku M. Ś. otrzymał na należące do niego konto w (...), nr rachunku (...) kwotę 2.700,00 zł od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Dowód: wydruk danych przelewu pożyczki k. 72, potwierdzenie dokonania transakcji płatniczej przez B. M. k. 87

Dnia 15 lutego 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką C. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 2.700,00 zł, która miała zostać spłacona 17 marca 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 763,20 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 54-54v

Dnia 18 marca 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 2.700,00 zł, która miała zostać spłacona 17 kwietnia 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 763,20 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 34-34v

Dnia 18 kwietnia 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką C. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 2.698,96 zł, która miała zostać spłacona 18 maja 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 763,20 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 54-54v

Dnia 19 maja 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 3.080,56 zł, która miała zostać spłacona 18 czerwca 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 845,70 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 35-35v

Dnia 19 czerwca 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką C. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 3.245,08 zł, która miała zostać spłacona 19 lipca 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 917,40 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 56-56v

Dnia 19 sierpnia 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 3.566,60 zł, która miała zostać spłacona 19 sierpnia 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 978,90 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 36-36v

Dnia 23 sierpnia 2018 roku M. Ś. za pośrednictwem serwisu transakcyjnego (...) zawarł ze spółką C. (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę nr (...) na kwotę 4.579,01 zł, która miała zostać spłacona 22 września 2018 roku. Koszt pożyczki wynosił 288,90 zł.

Dowód: umowa pożyczki nr (...) k. 57-57v

Zgodnie z § 15 ust. 2 umowy ramowej pożyczki z dnia 19 czerwca 2018 roku między (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. a M. Ś. odsetki za czas opóźnienia naliczane są w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481 § 2 Kodeksu cywilnego, tj. dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki ustawowe za opóźnienie wynoszą sumę stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych). W przypadku zmiany, będącej wynikiem zmiany w wysokości odsetek, o których mowa w art. 481 Kodeksu cywilnego, Pożyczkodawca poinformuje Pożyczkobiorcę o tej zmianie niezwłocznie po jej nastąpieniu.

Dowód: ramowa umowa pożyczki k. 25-32

Zgodnie z § 6 ust. 6 umowy ramowej pożyczki z dnia 19 czerwca 2018 roku po poprawnym wypełnieniu Formularza Rejestracji Klientowi zostaną przekazane za pośrednictwem Strony Internetowej dane niezbędne do dokonania Przelewu Potwierdzającego Rejestrację: dane odbiorcy, numer rachunku odbiorcy, kwota przelewu odpowiadająca aktualnie obowiązującej kwocie Przelewów Potwierdzających Rejestrację zgodnie z Tabelą Opłat stanowiącą załącznik do niniejszej Ramowej Umowy Pożyczki oraz tytuł przelewu. Zgodnie z ust. 7 w celu potwierdzenia rejestracji Klient zobowiązany jest dokonać Przelewu Potwierdzającego Rejestrację na rachunek bankowy Pożyczkodawcy lub inny rachunek bankowy wskazany przez Pożyczkodawcę znajdujący się w tym samym banku, w którym znajduje się Indywidualne Konto Bankowe Klienta, wpisując w tytule przelewu tekst zawierający unikalny kod, który Klient otrzymał po poprawnym wypełnieniu Formularza Rejestracji. W przypadku, gdy Klient posiada Indywidualne Konto Bankowe w banku nie wymienionym na Stronie Internetowej, Pożyczkobiorca zobowiązany jest dokonać Przelewu Potwierdzającego Rejestrację zgodnie z instrukcją zamieszczoną na Stronie Internetowej. Zgodnie z ust. 8 po otrzymaniu przez Pożyczkodawcę (działającego przez Pośrednika) Przelewu Potwierdzającego Rejestrację, którego tytuł przelewu odpowiada tekstowi przekazanemu Klientowi zgodnie z § 6 pkt. 7 powyżej rejestrację uważa się za zakończoną, a Klient zyskuje status Pożyczkobiorcy. Zgodnie z ust. 9 od momentu pozytywnego zakończenia rejestracji identyfikacja Pożyczkobiorcy przez Pożyczkodawcę lub Pośrednika następuje: w przypadku czynności wykonywanych przez Pożyczkobiorcę przez Stronę Internetową - według adresu poczty elektronicznej podanego przez Klienta w Formularzu Rejestracji oraz stworzonego przez Pożyczkobiorcę hasła, a w przypadku czynności wykonywanych przy użyciu podanego w formularzu rejestracyjnym telefonu komórkowego - według numeru telefonu komórkowego Pożyczkobiorcy podanego przez Klienta w Formularzu Rejestracji. Zgodnie z ust. 10 w przypadku korzystania przez

Pożyczkobiorcę ze Strony Internetowej Pożyczkobiorca wyraża zgodę na zamieszczanie przez Pośrednika na profilu Pożyczkobiorcy informacji odnośnie pożyczek udzielonych Pożyczkobiorcy przez innych pożyczkodawców, z którymi współpracuje Pośrednik.

Dowód: wydruk ramowej umowy pożyczki k. 25-32

Środki pieniężne z tytułu umowy pożyczek nr (...) nie były przekazywane na rzecz M. Ś..

Okoliczność bezsporna

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części. Powód w sposób logiczny udokumentował swoją legitymację czynną, jednak nie wykazał wysokości zobowiązania. Stwierdzić przy tym należy, że rejestracja pozwanego w portalu (...) oraz logiczny ciąg umów nie zostały zakwestionowane przez pełnomocnika pozwanego pismem z dnia 22 listopada 2019 roku (k. 89-93).

Bezspornym i należyście udokumentowanym jest, że dnia 15 stycznia 2018 roku M. Ś. otrzymał na należące do niego konto w (...), nr rachunku (...) kwotę 2.700,00 zł od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. na podstawie umowy nr (...) na kwotę 2.700,00 zł. Pożyczka miała zostać spłacona do dnia 14 lutego 2018 roku odsetkami maksymalnymi na wypadek opóźnienia zgodnie z § 15 ust. 2 umowy ramowej pożyczki z dnia 19 czerwca 2018 roku. Nadmienić należy, że wszystkie umowy ramowe posiadają wspólny wzorzec, zaś pozwany nie wykazał, że ukształtował swoje prawa i obowiązki innym wzorcem umowy od tego, który został przedłożony przez powoda. Zgodnie z art. 384 § 1 k.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowy, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem umowy. Pozwany nie zakwestionował brzmienia wzorca, na który powoływał się powód.

M. Ś. posiadał konto na portalu (...), które zostało zarejestrowane dnia 19 maja 2016 roku, gdy M. Ś. zaakceptował regulamin portalu przelewem weryfikacyjnym z rachunku (...). Powyższa czynność spowodowała, że zawieranie umów pomiędzy (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. oraz C. (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w W. odbywało się w sposób zautomatyzowany i nie wymagało dodatkowego potwierdzenia, pod warunkiem wprowadzenia rzetelnych danych przy rejestracji. Powyższe okoliczności wynikają z załączonych umów i regulaminów, posiadających wspólny wzorzec, omówionych szczegółowo w dalszej kolejności.

Jednocześnie M. Ś. nie wykazał, aby zagubił dowód osobisty, osoby trzecie zaciągały na niego pożyczki bądź utracił dostęp do rachunku bankowego. Pozwany nie wykazał również, chociażby poprzez przedłożenie wyciągu z rachunku bankowego, że kwota 2.700,00 zł od (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. nie wpłynęła na jego rachunek bankowy. M. Ś. nie wykazał również, że to nie on dnia 19 maja 2016 roku zarejestrował się w portalu (...) za pomocą przelewu weryfikacyjnego i zawierał kolejne umowy pożyczki przy jego użyciu.

Powód przyznał, że środki pieniężne z tytułu umowy pożyczek nr (...) nie były przekazywane na rzecz M. Ś.. W ocenie Sądu ww. czynności prawne stanowiły tzw. „rolowanie długu” i miały na celu naliczenie kolejnej prowizji oraz dodatkowych opłat z pominięciem art. 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim (Dz.U.2019.0.1083). Odbywało się to poprzez spłatę pierwotnego zobowiązania na rzecz S. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. przez C. (...) z siedzibą w W. i udzielenie kolejnej pożyczki przez C. (...) z siedzibą w W., powiększonej o kolejne prowizje i odwrotnie.

Zgodnie z art. 58 § 1 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek, w szczególności ten, iż na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednio przepisy ustawy.

Zgodnie z art. 720 § 1 k.c. przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości.

Na podstawie § 14 ust. 1 ramowej umowy pożyczki z dnia 19 czerwca 2018 roku Pożyczkodawca dopuszcza udzielenie Pożyczkobiorcy pożyczki refinansującej zobowiązania u innych pożyczkodawców wymienionych na Stronie Internetowej Pośrednika. W ramach Pożyczki Refinansującej Pożyczkodawca spłaca zobowiązanie względem którego Pożyczkobiorca ma zobowiązanie. Dokonane przez Pożyczkodawcę wypłaty Pożyczki Refinansującej na rzecz pożyczkodawcy względem, którego Pożyczkobiorca ma zobowiązanie wyczerpuje roszczenia Pożyczkobiorcy o wypłatę kwoty w zakresie kwoty, która została przelana na rachunek bankowy pożyczkodawcy, względem którego Pożyczkobiorca ma zobowiązanie. Zgodnie z ust. 3. Z tytułu udzielenia Pożyczki Refinansującej Pożyczkodawca pobiera prowizję oraz nalicza Oprocentowania zgodnie z Tabelą opłat.

Refinansowanie w ww. rozumieniu nie jest pożyczką, ponieważ środki nie zostają przekazane na własność zawierającego ww. umowę, lecz zostaje spełnione świadczenie pieniężne na rzecz określonego podmiotu. W ocenie Sądu wszystkie czynności prawne między stronami, poza umową pożyczki nr (...) na kwotę 2.700,00 zł, miały charakter kolejnych umów zlecenia. W pozostałym zakresie ww. czynności prawne na podstawie art. 58 § 1 k.c. były nieważne jako zmierzające do obejścia 36a ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o kredycie konsumenckim. W ramach nieważnych umów znajdowały zastosowanie przepisy o zleceniu.

Zgodnie z art. 734 § 1 k.c. przez umowę zlecenia przyjmujący zlecenie zobowiązuje się do dokonania określonej czynności prawnej dla dającego zlecenie. Na podstawie § 2 ww. przepisu w braku odmiennej umowy zlecenie obejmuje umocowanie do wykonania czynności w imieniu dającego zlecenie. Przepis ten nie uchybia przepisom o formie pełnomocnictwa.

Zgodnie z art. 742 k.c. dający zlecenie powinien zwrócić przyjmującemu zlecenie wydatki, które ten poczynił w celu należytego wykonania zlecenia, wraz z odsetkami ustawowymi; powinien również zwolnić przyjmującego zlecenie od zobowiązań, które ten w powyższym celu zaciągnął w imieniu własnym. Na podstawie umowy między C. (...) z siedzibą w W. a M. Ś., dłużnik został zwolniony z zobowiązania względem S. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W..

Zawarcie umowy zlecenie nie wymagało przy tym żadnej szczególnej formy, wystarczyły czynności dorozumiane. Zgodnie z art. 60 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych, wola osoby dokonującej czynności prawnej może być wyrażona przez każde zachowanie się tej osoby, które ujawnia jej wolę w sposób dostateczny, w tym również przez ujawnienie tej woli w postaci elektronicznej (oświadczenie woli). Działania M. Ś. zmierzały do zaspokojenia roszczenia, jakie względem niego miało C. (...) z siedzibą w W., natomiast interpretacja czynności prawnej analizowana przez pryzmat pism procesowych stron potwierdza ww. tezę. Jednocześnie M. Ś. nie zakwestionował tego, że świadczenie zostało przez powoda spełnione i jego zobowiązanie względem S. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. wygasło. Z tego względu powód posiada legitymację do wystąpienia z przedmiotowym roszczeniem względem pozwanego, ponieważ w przypadku odwrócenia sytuacji i wytoczenia powództwa przez C. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W., M. Ś. powoływałby się na owe wygaśnięcie zobowiązanie na skutek umowy zawartej z C. (...) z siedzibą w W..

Na podstawie art. 742 k.c. M. Ś. winien zwrócić C. (...) z siedzibą w W. rzeczywiste koszty, jakie poniosła ww. spółka. W ocenie Sądu składają się na nie: należność główna w kwocie 2.700,00 zł odsetki maksymalne naliczone od dnia 15 lutego 2018 roku do dnia 3 czerwca 2019 roku w kwocie 490,88 zł. Roszczenie główne wraz ze skapitalizowanymi odsetkami maksymalnymi wynosi 3.190,88 zł. Odsetki maksymalne naliczane są zgodnie z § 15 ust. 2 wzorca umowy i naliczane są w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie. Powyższe koszty zostałyby poniesione przez M. Ś., gdyby nie zawarta C. (...) z siedzibą w W. umowa zlecenia. W niniejszym postępowaniu oddalenie powództwa naruszałoby równowagę kontraktową stron, albowiem oznaczałoby uznanie, że przesunięcie majątkowe z S. (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w W. na rzecz M. Ś. nastąpiło pod tytułem darmym. Również działanie C. (1)

z siedzibą w W. względem pozwanego i w celu zwolnienia go z ww. zobowiązania poprzez wpłatę kwoty kapitału wraz z odsetkami maksymalnymi za opóźnienie należałoby ocenić jako bezpłatne. Powyższe jest nie do pogodzenia z podstawowymi zasadami prawa cywilnego i prowadziłyby do bezpodstawnego wzbogacenia M. Ś..

Zgodnie z art. 405 k.c. kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe, do zwrotu jej wartości. Na podstawie art. 406 k.c. obowiązek wydania korzyści obejmuje nie tylko korzyść bezpośrednio uzyskaną, lecz także wszystko, co w razie zbycia, utraty lub uszkodzenia zostało uzyskane w zamian tej korzyści albo jako naprawienie szkody.

Zgodnie z art. 481 § 1 k.c. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie § 2¹ ww. przepisu maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Zgodnie z art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłużnej sumy.

Na podstawie powyższych przepisów Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia wniesienia pozwu do Sądu od kwoty odsetek skapitalizowanych, tj. 490,88 zł oraz odsetki maksymalne za opóźnienie od kwoty kapitału w wysokości 2.700,00 zł. Są to w ocenie Sądu rzeczywiste koszty C. (...) z siedzibą w W. rzeczywiste koszty, jakie podmiot ten poniósł celem wywiązania się z zobowiązania względem M. Ś..

Zgodnie z art. 100 k.p.c. w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Obie strony poniosły koszty zastępstwa procesowego po 1.817,00 zł Powód dodatkowo poniósł koszt opłaty w kwocie 250,00 zł. Powód wygrał sprawę w 49,7 %, pozwany wygrał sprawę w 50,3 %. Powyższe uprawniało do przyjęcia zasady wzajemnego zniesienia kosztów procesu z uwagi zbliżone koszty poniesione przez strony.

Mając na uwadze powyższe, orzeczono jak na wstępie.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

G., (...)